

Владан БАЈЧЕТА

МЕТАКРИТИЧКИ ИЗЛЕТИ
У ИДЕОЛОГИЈУИнститут за књижевност
и уметност, Београд(Марко Паовица, *Метакритички излети*, СКЗ,
Београд 2017, 391 стр.)

Након књига *Распони ѝрозне речи* (2005), *Ареџејев лук* (2009) и *Орфеј на сџолу* (2011), у којима се доказао као критичар извјесних токова послератног српског и југословенског поетског, прозног и драмског стваралаштва, Марко Паовица се књигом *Метакритички излети* јавља у својству критичара критике, заокружујући своју пасионирану посвећеност савременој књижевности у свим њеним формама. Критика је за Паовицу још једна могућност књижевног израза, Бартовог *ѝисма*, и наслов његове књиге утолико релативизује упозорење да се читалац налази пред искораком из ауторовог матичног критичарског подручја. Паовица настоји да његови *Метакритички излети* узмакну академском елитизму у чијој атмосфери се таква врста текстова претежно производи и конзумира, и задржи их, колико је то могуће, у пољу критике још увијек нераскидиво везане уз литературу у њеном ужем значењу. За Паовицу су прозаист, пјесник, драмски писац, критичар, па и метакритичар књижевници у традиционалном смислу, који у понечему наивно вјерују у релевантност сваке писане ријечи, без обзира на њену стварну моћ, или напросто резонантност. Разлог томе јесте што Паовица сам појам *криџике* разумије далеко шире од њене књижевне области, па подразумијева и културно-политичку сферу као општији оквир критичког мишљења. Стога *излети* не означавају само ауторова скретања у *метџа* нивое критичког говора, већ и залажење у просторе изван метакритике као првенствено књижевне употребе језика.

[...]